

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. С., 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, V ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети март през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Янита Д. Янкова

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Янита Д. Янкова Търговско дело №
20231800900026 по описа за 2023 година

ИЩЕЦЪТ – К. Д. И. с ЕГН *****, чрез процесуален представител - адв. С. Д. е
предявил срещу ЗД „Б.И.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.
С., район „Л.“, бул. „Д.Б.“ № 87 обективно съединени иски с правно основание чл.432,
ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на по **26 000 лева** –
частично предявено от общ размер на 100 000 лева, за причинени му неимуществени
вреди – болки, страдания и психически стрес, причинени вследствие на ПТП, настъпило на
22.07.2018 год. около 16.15 ч. в землището на с. В., обл. Софийска, на ПП I-8, 109,200 км.,
между лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР, управляван
от Н. Д.а К. и мотоциклет марка „Сузуки“, модел „ГЦХ750“, с рег. № С 2702 К, управляван
от ищеца К. Д. И. с посока на движение на лекия автомобил от гр.С. към с.В., по вина на
застрахования при ответника водач – Н. Д.а К. за лек автомобил марка „Фолксваген“, модел
„Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР, със застрахователна полица № BG/02/118000255743 за
застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, валидна от 18.01.2018 год. до
17.01.2019 год., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на
извънсъдебната претенция пред застрахователя – 06.03.2019г. до окончателното ѝ
заплащане.

Претендират се и направените по делото разноси, вкл. на основание чл.38, ал.1, т.2
от ЗАдв. адвокатско възнаграждение.

С протоколно определение на съда от 14.11.2023г. и на основание чл.214 от ГПК е
допуснато **изменение на размера** на предявеният иск по чл.432, ал.1 от КЗ от 26 000 лева на
50 000 лева, като същият вече не е предявен като частичен, ведно със законната лихва върху
сумата от датата на предявяване на извънсъдебната претенция пред застрахователя –

06.03.2019г. до окончателното ѝ заплащане /виж изявлението на адв. Д. на стр.256 от делото/.

Исковете подлежат на разглеждане по реда на Глава XXX II от ГПК - с оглед разпоредбата на чл.365, т.1 от ГПК. Исковата молба отговаря на изискванията на чл.127-128 от ГПК и предявените с нея осъдителни иски са допустими -предявени са при спазване на изискванията на чл.498, ал.3 от КЗ - след изтичане на тримесечния срок по чл.496, ал.1 от КЗ за окончателно произнасяне на застрахователя по заведената пред него застрахователна претенция и заведена щета, по която няма данни ответникът да се е произнесъл, като определи и заплати обезщетение или откаже плащане на такова.

В исковата молба се твърди, че на 22.07.2018г., около 16:15ч. в землището на с. В., обл. Софийска, на ПП I-8, 109,200 км. в посока с. В., лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР, управляван от Н. Д.а К., с ЕГН *****, нарушил правилата за движение по ЗДвП, чл. 20, ал. 2 и чл. 45, ал. 1 и ал. 2 от ППЗДвП, като водачът не спазил пътен знак Б1 и не пропуснал движещият се по път с предимство мотоциклет марка „Сузуки“, модел „ГЦХ750“, с рег. № С 2702 К, управляван от ищеца К. Д. И., поради което реализирал ПТП.

Вследствие на инцидента пострадал ишецът К. Д. И., който изпаднал в безсъзнание и по спешност бил транспортиран от екип на Спешна помощ в УМБАЛ „С.А.“ АД – С. с много силни болки в областта на таза и на слабините, с главоболие и повръщане. Бил настанен в клиниката по неврохирургия и след направените му изследвания били установени следните травматични увреждания:

- Мозъчно сътресение с пълна загуба на съзнание;
- Закрита черепно-мозъчна травма. Контузия на главата;
- Ретроградна и антероградна амнезия;
- Охлузване в ляво - челно;
- Охлузвания по лявата предмишница, дясна подбедрица, ляво и дясно коляно;
- Разкъсно-контузни рани на дясната предмишница и лявата част на шията;
- Охлузване, кръвонасядане и отток в лявата скротумна половина и левия тестис;
- Контузионно огнище (контузия) на ляв тестис с перифокален едем и други по-малки хипоехогенни лезии, довели до атрофията му и отстраняването му; малко количество хидроцеле вляво;
- Олигозооспермия (намален брой сперматозоиди);
- Фрактура (счупване) на второ ребро вляво аксиларно.

Твърди се още в исковата молба, че вследствие на претърпяното мозъчно сътресение, ишецът изгубил съзнание и имал непълен и непоследователен спомен за травмата. Не можел да възпроизведе как точно се е случил инцидентът. И до момента се оплаквал от постоянно главоболие и световъртеж при опит да се изправи от легнало положение. Оплаквал се още от сънливост, отпадналост, повишена светлочувствителност, повишена раздразнителност,

загуба на координация на мускулите и шум в ушите.

В периода на интензивно болнично лечение от 22.07.2018г. до 26.07.2018г., ищецът бил изцяло неподвижен и на легло, поради множеството контузии и счупване на второ ребро вляво, което налагало за него да се грижат родителите му и да му помагат да се обслужва.

След изписването му от болницата, ищецът бил транспортиран до дома си от своите родители, като лекарите му предписали лечебно - охранителен двигателен режим.

Ищецът сочи, че в резултат на настъпилото произшествие и претърпяното охлузване, кръвонасядане и отток в лявата скротумна половина, се наложило да му бъде извършена оперативна интервенция, а именно : „левоостранна орхиектомия (хем и кастрация)“. На 03.01.2019г. му бил отстранен левият тестис и надсеменник. Домашното лечение на ищеца продължило няколко месеца, през които изпитвал непрекъснато главоболие, световъртеж, замаяност. За това се налагало непрекъснато да лежи, тъй като дори извършването на елементарно движение му причинявало много силна болка и пристъп на мигрена. Всички тези симптоми довели и до безсъние и на ищеца се налагало да приема и сънотворни лекарства.

Заради счупването на второ ляво ребро, ищецът не бил в състояние да извършва физически действия, получавал и силен задух и трудно си поемал въздух. В резултат на отстранения му ляв тестис и надсеменник, изпитвал непрекъснато болки в скротумната област, изпитвал трудност и при уриниране.

На 19.05.2019г. ищецът поддържа, че си направил изследване „спермограма“ от която се установило, че в резултат на произшествието и с оглед на отстраненият му тестис, е получил „олигозооспермия“, което намалявало шансовете му да има поколение на половина. Всичко това му се отразило изключително зле психически, карайки го да се чувства непълноценен.

В исковата молба се твърди, че за пътния инцидент бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 22.07.2018 г., по описа на ОДМВР-С. и било образувано ДП № 163/2018 г. по описа на РУП-Ихтиман. Наказателното производство по НАХД № 604/2019 г. на РС-Ихтиман било прекратено с протоколно определение от 18.02.2020 г., на основание писмена молба на пострадалия – настоящия ищец К. И., с която е заявил, че не желае виновният водач да бъде наказван.

Към датата на ПТП-е – 22.07.2018г. по отношение на лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното застрахователно дружество, със застрахователна полица № BG/02/118000255743, със срок на действие 18.01.2018 г. до 17.01.2019 г.

Поддържа се още в исковата молба, че ищецът е предявил, с молба вх. № ОК - 143638/06.03.2019г., претенцията си пред ответното дружество, за изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, търпени вследствие на процесното ПТП, по която молба била образувана щета №1910008550, но и до момента не било

определено и изплатено застрахователно обезщетение от ответника.

Препис от исковата молба с доказателствата към нея е изпратен на ответника ЗД „Б.И.” АД, който в срока по чл.367, ал.1 ГПК е депозирал писмен отговор, чрез пълномощника адв. А. И., преупълномощен от адв. М. Г..

Ответникът оспорва исковете по основание и размер.

С отговора се прави евентуално възражение за съпричиняване на вредата от страна на ищеца, като се твърди, че същия е управлявал мотоциклета си с превишена и несъобразена за пътния участък скорост, след като е бил с отнето СУМПС. Твърди се, че при движение със съобразена скорост, ищецът би могъл да предотврати ПТП при равни други условия. Твърди се още, че като е управлявал МПС, за което не е имал право, тъй като не разполагал с необходимите качества за това и е бил с отнето СУМПС, ищецът сам се е поставил в превишен риск.

Поддържа се, че в случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не на вината. Твърди се, че ищецът като е нарушил конкретни правила за движение по пътищата, визирани в разпоредбите на ЗДвП, се е поставил в превишен риск и е съпричинил настъпилото ПТП в значителна степен.

Ответникът оспорва началният момент, от който се претендира от ищеца законна лихва за забава върху размера на претендираното обезщетение, тъй като увреденото лице не било представило доказателства, поискани от застрахователя с писмо.

На следващо място в отговора се оспорва твърдението, че е причинен деликт от страна на водача на л.а. „Фолксваген”, с рег. № СА 6299 СР, както и твърденията, че същият е действал противоправно и виновно в причинна връзка, с което е настъпило процесното ПТП. Оспорва се твърденият в и.м. механизъм на ПТП, с аргументи, че представените по делото с исковата молба доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП.

Моли за отхвърляне на предявените искове.

Прави евентуално възражение по чл.78, ал.5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от **фактическа страна**:

Видно от представените с исковата молба констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 274p-1016/2018год. и протокол за оглед на местопроизшествие от 22.07.2018г. е, че на 22.07.2018 год. около 16.15 ч. в землището на с. В., обл. Софийска, на ПП I-8, 109,200 км., между лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР, управляван от Н. Д.а К. и мотоциклет марка „Сузуки“, модел „ГЦХ750“, с рег. № С 2702 К, управляван от ищеца К. Д. И. с посока на движение на лекия автомобил от гр.С. към с.В. е настъпило ПТП. В констативния протокол е отразено, че лекият автомобил не се съобразява с пътен знак Б1, не пропуска движещия се по пътя с предимство мотоциклет и последният се

удря в задна лява част на лекия автомобил. Отражено е още в протокола за ПТП, че при ПТП е пострадал водачът на мотоциклет марка „Сузуки“, модел „ГЦХ750“, с рег. № С 2702 К - ищецът К. Д. И., на който било причинено мозъчно сътресение, контузия на главата, охлузвания в ляво чело, охлузвания на лява предмишница, дясна подбедрица, ляво и дясно коляно, разкъсно-контузни рани в дясна предмишница и лява част на шията, охлузване и кръвонасядане в скротумна половина и фрактура на 2-ро ребро.

По случая е било образувано ДП № 163/2018г. по описа на РУ на МВР – гр.Ихтиман, в хода на което РП-Ихтиман е предложила, на основание чл.78а от НК, на РС-Ихтиман да освободи от наказателна отговорност обвиняемата Н. Д.а К. за причиняването на горното ПТП, при което е причинила по непредпазливост на ищеца по делото средни телесни повреди – мозъчно сътресение и трайно затрудняване на функциите на половия орган, без причиняване на детеродна неспособност, като ѝ наложи административно наказание „глоба“. Образуването по повод предложението на прокуратурата НАХД № 604/2019г. по описа на РС-Ихтиман е било прекратено, поради направено искане от К. Д. И. в качеството му на пострадал.

От показанията на свидетеля К. Д. се установява, че карат заедно мотори с ищеца и във въпросния ден на ПТП решили да направят излет до с. В., като на прибиране от с. В. се движели по главния път в посока Н.х., когато внезапно от път без предимство излязла кола. Били три мотора заедно, като свидетелят карал последен. Колата не предприела никакво спиране и ищецът не можал да избегне удара и се удари в автомобила, защото автомобилът застанал по средата на целия път.

Свидетелят установява още, че след удара ищецът лежал на пътното платно в безсъзнание /около половин час до идването на линейка/, блед, течали му лиги от устата и само хъркал. Имал обилно кръвотечение на дясната ръка с дълбоки прорезни рани. Бил изключително объркан след идването му в съзнание. Свидетелят излага още, че ищецът бил в болница около пет дни, неподвижен, не можел да се обслужва сам, оплаквал се от много силни болки в дясната ръка, долу ниско вляво, и в главата. Свидетелят помагал на ищеца докато бил в болницата да се обслужва, да върши физиологични нужди, да се изправя, да се изкъпе и да се храни. След изписването на ищеца от болницата, свидетелят отново го посещавал и му помагал с каквото е необходимо, като установява и че К. постоянно се оплаквал от силни болки в главата, слънчевата светлина много го дразнела, усещал залитане, главозамайване, когато се изправял, което налагало повече да лежи.

Установява се още от свидетелските показания на свидетеля Д., че ищецът изпитвал много силни болки в тестисите, които търпял известно време докато болките станали непоносими и тогава отишъл на лекар. Стигнало се до операция за отстраняване на единия тестис на ищеца, което от своя страна довело до рухването му психически, защото се чувствал непълноценен и не бил сигурен дали ще може да има деца.

Към настоящия момент ищецът физически не се бил възстановил, защото дясната му ръка все още блокирала от време на време, когато извършвал някаква дейност, все още при дълбоко вземане на въздух се оплаквал от болки в ребрената област, много често се оплаквал

също от главоболие и мигрена.

По отношение механизма на извършване на ПТП свидетелят установява, че същото е станало в светлата част на денонощието, около 16 часа, при слънчево време, с чиста настилка, имало маркировка на пътното платно и пътни знаци. Скоростта, с която се движел ищецът била около 60-65 км/ч, не повече. Ищецът бил с предпазна екипировка - предпазна каска, която била с хомологация за експлоатация, бил с ризница пълен комплект – нагръдник, нагръбник, протектори на лакти, наколенки и ботуши.

От заключението по назначената СМЕ, неоспорено от страните, изготвено след запознаване с материалите по делото, се установява, че при ПТП на 22.07.2018 год. на К. И. са били причинени следните травматични увреждания – закрыта черепно-мозъчна травма, изразяваща се в контузия на главата и мозъчно сътресение; охлузване в лявата половина на челото; гръдна травма изразяваща се в счупване на второ ребро в ляво; охлузвания на дясна предмишница, дясната подбедрица, на ляво и дясно коляно; разкъсно-контузни рани на дясна предмишница и лявата част на шията; травма в областта на скротума, изразяваща се в охлузване и кръвонасяждане в лявата скротумна половина, с контузия на левия тестис довела до последващото му оперативно отстраняване. Вещото лице сочи още, че наличието само на един тестис при ищеца не води до оплодителна неспособност.

Вещото лице сочи, че описаните травматични увреждания били получени при процесното ПТП. Уточнява, че причинените мекотъкани увреждания на ищеца се възстановявали по принцип в рамките на около 20 - 25 дни. След оперативното отстраняване на тестиса, възстановителният период бил в същите граници. Проведеното при ищеца лечение било медикаментозно и оперативно – за отстраняването на тестиса. Ищецът изпитвал болки и страдания в рамките на посочения възстановителен период след травмата и на по-късен етап след оперативната интервенция.

В заключение вещото лице сочи, че при ищеца не са останали трайни или постоянни последици за здравето и живота му в резултат на получените травматични увреждания.

От заключението по назначената АТЕ, изготвено след запознаване с материалите по делото, показанията на свидетеля Д. и обсъдените горе констативен протокол за ПТП и протокол от 22.07.2018 год. за оглед на местопроизшествие, се установява следното:

Процесното ПТП е възникнало на 22.07.2018г. около 16:50ч. при дневна светлина, добра видимост, облачно време на първокласен път I-8, километър 109,200, след изхода от с.В., в посока към с. Н.х., в зоната на кръстовище, образувано между първокласния път, пътна връзка между ПП I-8 и АМ „Тракия“, намираща се вляво на първокласния път, по отношение горната посока и общински път, водещ към махала „Селянин“ от с.В., намираща се вдясно на главния път по отношение същата посока.

Платното за движение по първокласен път I-8 било двупосочно, с по една лента за движение във всяка посока, с обща широчина 6,00 метра и наличие на прекъсната линия „МЗ“. За ППС, излизащи от пътя от махала Селянин и включващи се в движението по първокласен път I-8, в сила бил пътен знак „Б1“ - „Пропусни движещите се по пътя с

предимство”. Този пътен знак бил в сила и за ППС, движещи се в посока от АМ „Тракия”, към процесното кръстовище.

Видно е още от заключението на вещото лице, че лек автомобил „Фолксваген Тигуан”, с регистрационен номер СА 6299 СР, и водач Н. Д.а К. се движил в посока от махала Селянин, към първокласен път I-8, а мотоциклет „Сузуки” с регистрационен номер С 2702 КК и водач К. Д. И. се движил по първокласен път I-8, в посока от село В., към село Н.х..

Вещото лице сочи, че скоростта на движение на участниците в процесното ПТП може да се определи само, въз основа на експертен анализ на траекторията на движение на лекия автомобил и при уговорката, че все пак не е възможно с точност да се определи скоростта на движение на участниците в ПТП преди и към момента на удара, поради липса на данни за точното им местоположение към момента на удара. В тази връзка и предвид траекторията на движение на лекия автомобил - завой надясно за навлизане по първокласния път и веднага след това, завой наляво за навлизане в пътната връзка към АМ „Тракия”, вещото лице сочи, че скоростта на движение на лекия автомобил, в момента на удара най – вероятно е била около 30 км/час.

По отношение мотоциклета „Сузуки”, вещото лице излага, че за него ударът е бил челен в централната лява част на лекия автомобил, при което деформациите в купето на автомобила били следствие на ударния импулс, породен от движението на мотоциклета за времето на удара и били деформирани предна и задна леви врати, както и нанесени на мотоциклета деформации по челната част и усуквания по рамата. В тази връзка и предвид липсата на установени спирачни следи, оставени от мотоциклета, както и на база техническият анализ на деформациите, вещото лице определя, че към момента на удара и преди това, мотоциклета „Сузуки” се е движил със скорост около 70 км/час.

След анализ на изложеното АТЕ определя следния механизъм на настъпване на ПТП:

На 22.07.2018г. около 16,50 часа - светлата част от денонощието, по първокласен път I-8, в зоната на километър 109+200 - извън населено място, в посока от село В. към село Н.х., област Софийска, се движил мотоциклет „Сузуки ГСХР 750“ с рег.№ С 2702 К, управляван от К. Д. И.. Същият приближавал кръстовище, регулирано с пътни знаци, образувано между първокласния път, общински път, свързващ махала Селянин - махала от село В. с първокласния път, намиращ се в дясно, по отношение посоката на движение на мотоциклета и пътна връзка, свързваща първокласния път с АМ „Тракия”, намираща се вляво на първокласния път, по отношение горната посока.

В зоната на ПТП, времето било облачно, с добра видимост, платното за движение по ПП I-8 било с повърхностно покритие от дребнозърнест асфалт, без нарушение, а според протокола за оглед на местопроизшествие на места било мокро и на места сухо.

В същия момент, по общинския път, в посока от махала Селянин, към първокласен път I-8, се движил лек автомобил - „Фолксваген“ , модел „Тигуан“ с регистрационен номер СА 6299 СР, управляван от Н. Д.а К.. По този път, непосредствено преди кръстовището,

вдясно, по отношение посоката на движение на лекия автомобил, имало трайно монтиран пътен знак „Б1” - „Пропусни движещите се по пътя с предимство”. Въпреки това, водачката К., навлязла в кръстовището, с цел да го пресече, като в зоната на кръстовището, траекториите на движение на мотоциклета и автомобила се пресекли и настъпил удар, както вече беше казано, между предната гума на мотоциклета и страничната лява габаритна част на автомобил „Фолксваген”.

След удара лекият автомобил „Фолксваген” продължил движението си в посока напред, по отношение първоначалната си посока на движение и се е установил в мястото, описано в протокола за оглед на местопроизшествие - „...в посока път за АМ „Тракия” в същото кръстовище на разстояние 32,00метра от дясно на пътя... ”, а мотоциклетът бил намерен при огледа „...от Ориентир 1 на разстояние 15 м. ... полегнал на дясната си страна...”

Вещото лице установява още, че техническият анализ на цялостните материали по делото давал основание да се направи извода, че основната причина за настъпване на ПТП са действията на водача на лек автомобил - „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с регистрационен номер СА 6299 СР - Н. Д.а К., която в зоната на ПТП, не се съобразила с указанията на пътен знак „Б1” - „Пропусни движещите се по пътя с предимство” и навлязла в зоната на кръстовището, без да осигури предимство на движещият се по път I-8 мотоциклет „Сузуки ГСХ Р 750“ с рег.№ С 2702 К, управляван от К. Д. И..

С протоколно определение от 14.11.2023г. по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че е налице валидно застрахователно правоотношение за лек автомобил - „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с регистрационен номер СА 6299 СР, управляван от Н. Д.а К., сключено с ответника, със застрахователна полица № BG/02/118000255743 за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите”, валидна от 18.01.2018 год. до 17.01.2019 год. Последното се установява и от представената по делото застрахователна полица.

Видно от представената с и.м., молба на К. Д. И. от 06.03.2019 год. до ЗД „Б.И.” АД е, че ищецът е спазил процедурата визирана в разпоредбата на чл.380 от КЗ и е отправил към ответника писмена извънсъдебна застрахователна претенция за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от процесното ПТП. Липсват данни по делото ответникът да се е произнесъл по претенцията на ищеца, като определи и изплати застрахователно обезщетение.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните **правни изводи:**

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380, а именно – лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, като с предявяването на претенцията

следва да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл.108, ал.1 от КЗ. При непредставяне на всички доказателства се прилага срокът по чл.496, ал.1 от КЗ – срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380, ал.1 от КЗ, като застрахователят следва окончателно да се произнесе, като или определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато : а) отказва плащане, или б) основанието на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

Съгласно разпоредбата на чл.429, ал.2, т.2 от КЗ в застрахователното обезщетение, платимо по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, се включват лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл.429, ал.3, а именно –

„Лихвите за забава на застрахования по ал.2, т.2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430, ал.1, т.2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.“.

Актуалната практика на ВКС /решение № 128/04.02.2020 год. по т.д. № 2466/2018 год., решение № 60112/01.12.2021 год. по т.д. № 1221/2020 год. и решение № 72/29.06.2022 год. по т.д. № 1191/2021 год./ изоставя възприетото в предходни решения на съда /решение № 93/27.11.2020 год. по т.д. № 2013/2019 год./ становище, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ, като се обединява около становището, че застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава от датата на уведомяването си от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, която от двете дати е най-ранна. След изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ и при липсата на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя същият дължи законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за собствената си забава.

По основателността на предявените искове съдът намира следното:

С разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е обусловена от и е еднаква по обем с отговорността на делинквента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по

горния ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай от събраните гласни и писмени доказателства и от заключението по назначената САТЕ бе установено по несъмнен начин, че единствената причина за настъпването на ПТП, при което на ищеца са били причинени телесни увреждания, са били субективните действия на водача на лек автомобил - „Фолксваген“ , модел „Тигуан“ с регистрационен номер СА 6299 СР - Н. Д.а К., която в зоната на ПТП, не се съобразила с указанията на пътен знак „Б1“ - „Пропусни движещите се по пътя с предимство“ и навлязла в зоната на кръстовището, без да осигури предимство на движещият се по път I-8 мотоциклет „Сузуки ГСХ Р 750“ с рег. № С 2702 К, управляван от К. Д. И..

Установено бе и че на ищеца при ПТП са били причинени следните травматични увреждания: закрыта черепно-мозъчна травма, изразяваща се в контузия на главата и мозъчно сътресение; охлузване в лявата половина на челото; гръдна травма изразяваща се в счупване на второ ребро в ляво; охлузвания на дясна предмишница, дясната подбедрица, на ляво и дясно коляно; разкъсно-контузни рани на дясна предмишница и лявата част на шията; травма в областта на скротума, изразяваща се в охлузване и кръвонасяждане в лявата скротумна половина, с контузия на левия тестис довела до последващото му оперативно отстраняване, които увреждания са в причинна връзка с противоправните действия на деликвента, причинил ПТП. Вината на деликвента съгл. чл.45, ал.2 от ЗЗД се предполага до доказване на противното, а горната презумпция в настоящото производство не само не бе опровергана, но и от събраните доказателства вината бе установена по несъмнен начин – с установяването на факта на нарушаване на правилата за движение по пътищата от този водач, регламентирани в ЗДвП.

Установена бе и причинната връзка между горните нанесени на ищеца телесни увреждания и търпените от него физически болки и страдания и стрес от случилото се.

По делото бе установен и последният елемент от фактическия състав за ангажиране на отговорността на застрахователя по предявения пряк иск по чл.432, ал.1 от КЗ – обстоятелството, че за лекия автомобил, управляван при ПТП от деликвента – Н. Д.а К., е била сключена със ЗД „Б.И.“ АД застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № BG/02/118000255743, валидна от 18.01.2018 год. до 17.01.2019 год., т.е. към датата на ПТП, 22.07.2018год.

Доказан по основание, предявеният иск по чл.432, ал.1 от КЗ – за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, е доказан отчасти и по размер.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увреденото лице.

В настоящия случай неимуществените вреди са във формата на силни физически болки и страдания и психически дискомфорт, търпени от ищеца като пряка и непосредствена последица от получените при ПТП травматични увреждания, без трайни последици за здравословното му състояние, налагащи ограничения в нормалния му начин на живот.

От заключението на обсъдената горе съдебно-медицинска експертиза бяха установени както интензитета и продължителността във времето на физическите болки и страдания, понесени от ищеца, така и последиците за здравето му от нанесените му при ПТП травматични увреждания. Установено бе, че мекотъканните увреждания на ищеца се възстановявали в рамките на 20-25 дни, а също толкова бил и възстановителния период след оперативното отстраняване на единия тестис на ищеца. В рамките на тези два периода ищецът търпял болки и страдания.

При определяне на обезщетението, дължимо за търпените неимуществени вреди, предмет на настоящата претенция, съдът отчита, че ищецът – млад мъж в работоспособна възраст към момента на ПТП – на 32 години, е бил физически увреден, което препятства за определен период от време връщането му към нормален и пълноценен начин на. От друга страна, съдът кредитира и показанията на свидетеля Д., който обяснява за изживения от ищеца шок и физически болки веднага след причиняване на травмите, както и за болките и битовите неудобства по време на възстановителния период.

В обобщение съдът приема, че така установените неблагоприятни проявления на причинените на К. Д. И. физически увреждания и психически стрес налагат определяне на обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди и репатриране на неблагоприятните последици от увреждащото събитие в патримониума на ищеца, в размер на 45 000 лева, която сума ответникът следва да се осъди да му заплати на осн. чл.432, ал.1 от КЗ, ведно със законната лихва за забава, считано от дата 06.03.2019 год. – датата, на която ищецът е предявил пред ответника писмена застрахователна претенция да му бъде изплатено застрахователното обезщетение, до окончателното му изплащане. Искът по чл.432, ал.1 от КЗ следва да се отхвърли като неоснователен за разликата до пълния му предявен размер от 50 000 лева.

Ответникът направи възражения по чл.51, ал.2 от ЗЗД за намаляване на застрахователното обезщетение поради действия на ищеца, довели до съпричиняване на вредоносния резултат, които не се установиха в производството. Обстоятелството, че ищецът е бил с отнето към датата на ПТП СУМПС, поради липса на застраховка ГОА не променя този извод, тъй като самото отнемане на СУМПС не води до загуба на качествата на ищеца да управлява МПС, не променя неговото поведение като водач на МПС към момента на ПТП и не е налице пряка връзка между отнемането на СУМПС и вредоносния резултат.

По отношение на държавните такси и разноски:

Тъй като с определение № 68/20.02.2023 год. ищецът е бил освободен от заплащане на държавна такса и внасяне на разноски за предявения иск с правно основание чл.432, ал.1 от

КЗ, то с оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да се осъди да заплати по сметка на съда дължимата държавна такса върху уважения размер на иска в размер на **1 800 лева** и направените разноски от бюджета на съда в размер на **675 лева** – заплатени възнаграждения на в.л. по СМЕ и АТЕ, съразмерно с уважената част от исковете.

В хода на производството по делото ищецът не е направил съдебни или деловодни разноски и такива не следва да му се присъждат.

Тъй като, видно от представения в о.с.з. на 12.03.2024 год. договор за правна защита и съдействие от 16.02.2023 год. /л.267 от делото/, сключен между ищеца и адвокат М.Н. Д. - Й. от САК, същият е за оказване на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА на безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото, то на осн. чл.38, ал.2 от ЗА съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение съобр. правилата на чл.36, ал.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в размер на **4 300 лева** /при минимален размер от 4 250 лева по чл.7, ал.2, т.4 при интерес от 45 000 лева/, като осъди ответника да заплати тази сума на пълномощника, осъществил безплатното процесуално представителство. Върху горната сума не следва да се присъжда заплащане на ДДС, доколкото не е удостоверено, че адвокатът е регистриран по ЗДДС. Определянето на горния размер на адвокатското възнаграждение бе съобразен с неголямата фактическа и правна сложност на делото, броят на проведените заседания /две/ и извършените процесуални действия /разпит на един свидетел и изслушани заключения по две експертизи/.

В хода на производството по делото ответникът е направил разноски в размер на 3550 лева – заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство, удостоверен с договор за правна помощ от 13.03.2023 год. /л.136 от делото/ - 3300 лева и 250 лева – възнаграждение за вещо лице. В тази връзка, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, ищецът следва да се осъди да заплати на ответника сумата от **355.00 лева**, съставляваща разноски съразмерно с отхвърлената част на исковете.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл.432, ал.1 от КЗ и чл.429, ал.3 от КЗ, ЗД „Б.И.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „Л.“, бул. „Д.Б.“ № 87 да заплати на **К. Д. И.** с ЕГН *****, от гр. Н.х., ул.“К.“ № 30, сумата от **45 000 лева** /четиридесет и пет хиляди лв./, съставляваща обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди – болки, страдания и психически стрес, причинени вследствие на ПТП, настъпило на 22.07.2018 год. около 16.50 ч. в землището на с. В., обл. Софийска, на ПП I-8, 109,200 км., между лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР, управляван от Н. Д.а К. и мотоциклет марка „Сузуки“, модел „ГЦХ750“, с рег. № С 2702 К, управляван от ищеца К. Д. И., по вина на застрахования при ответника водач – Н. Д.а К. за лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Тигуан“ с рег. № СА 6299 СР, със

застрахователна полица № BG/02/118000255743 за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, валидна от 18.01.2018 год. до 17.01.2019 год., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на извънсъдебната претенция пред застрахователя – 06.03.2019г. до окончателното ѝ заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск по чл.432, ал.1 от КЗ в **ЧАСТТА МУ** за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди за разликата до пълния му предявен размер от 50 000 лева /петдесет хиляди лв./.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.6 от ГПК, **ЗД „Б.И.“ АД**, с ЕИК *****, да заплати по сметка на Софийски окръжен съд сумата от **2 475 лева** /две хиляди четиристотин седемдесет и пет лева/, съставляваща дължима за производството по делото държавна такса и направени разноски от бюджета на съда, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на осн. чл.38, ал.2 от ЗА ЗД **„Б.И.“ АД**, с ЕИК *****, да заплати на адвокат М.Н. Д. - Й. от САК, със служебен адрес гр. С., бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ № 85, ет.2, ап.6, сумата от **4 300 лева** /четири хиляди и триста лв./, съставляваща определено от съда по реда на чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, **К. Д. И.** с ЕГН *****, да заплати на **ЗД „Б.И.“ АД**, с ЕИК ***** сумата от **355 лева** /триста петдесет и пет/, съставляваща направени по делото разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____